

[Ministeren for særlige Anliggender.]

Familier skal søge Socialkontorerne. Som jeg sagde, er den bestaaende Ordning truffet for at fremme Ekspeditionen, og fordi man ikke vil deklassere Socialkontorenes øvrige Publikum, idet vi sikkert alle er enige om, at man ikke bør stemple det Publikum, der af Nød og Trang søger Socialkontorerne, som socialt mindreværdige, og derfor ikke ved enhver Lejlighed bør fjerne andre Opgaver, som naturligt falder ind under Socialudvalgenes Virksomhed, fra disse.

Jeg tror ikke, at de øvrige Bemærkninger fra de ærede Ordførere giver Anledning til Bemærkninger fra min Side.

Steincke: Jeg kommer, uden at man dog kan se det paa mig, altid i Harnisk, naar nogen fra denne høje Talerstol bruger Udtrykket „Socialhjælp“. Det er et Begreb indrettet til Brug for mindre kyndige Avislæsere, men det har ikke nogen Hjemmel i disse Kredse, hvori vi for Øjeblikket færdes. Der er intet, der efter Lovgivning og administrativ Praksis hedder Socialhjælp. Der findes forskellige Arter af offentlig Hjælp: Særhjælp, Kommunehjælp og Fattighjælp. Dette være sagt til det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, med hvem jeg i øvrigt intet Udestaaende har.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen misforstod mig, naar han gik ud fra, at jeg delte hans konservative Betragtning, at man burde vente med at gifte sig, til man havde aftjent sin Værnepligt. Jeg er aldeles ikke overbevist om, at jeg vilde være enig med ham, hvis jeg var i den Alder, der her er Tale om, efter de Erfaringer, jeg Livet igennem har indhøstet.

Det Hovedspørgsmaal, som er blevet rejst af flere ærede Medlemmer om, hvor Hjælpen bør udbetales, synes jeg ikke, at vi paa nærværende Trin skal fordybe os i. Der skal meget til at overbevise mig om, at man i noget Tilfælde, hvor det drejer sig om Udbetaling af offentlig Hjælp, skal søge at decentralisere. Dertil har jeg kendt altfor meget til Plattenslageri, til Renden fra Herodes til Pilatus o. s. v. Hele min Opgave paa dette Omraade har været at centralisere, men samtidig at undgaa ydmygende Virkninger af Hjælpen. Mere skal jeg ikke sige i dette Øjeblik, men jeg er

altsaa parat til at tage en voldsom Diskussion op, hvis man ønsker at røre ved dette Spørgsmaal.

Jørgen Jørgensen: Jeg beklager, at jeg har gjort mig skyldig i den Fejltagelse, at det ærede Medlem Hr. Steincke, som jeg ved paa mange Omraader nærer udmærkede konservative Anskuelser, naar det ikke drejer sig om Politik, vilde være enig med mig i den Opfattelse — naar vi vurderer ud fra den Alder, vi nu har —, at det var bedre, om man ventede med at gifte sig, til man var blevet færdig med Soldatertjenesten. Men det er der altsaa ikke noget at gøre ved, og saa maa det ærede Medlem Hr. Steincke, som jeg i øvrigt ikke har noget Udestaaende med, som det ærede Medlem plejer at sige, undskyldte mig, at jeg ogsaa i dette Tilfælde har taget fejl af det ærede Medlem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 203).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg har den Ære for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 169 af 11. Maj 1935 om elektriske Stærkstrømsanlæg. Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting, og det gaar ud paa at udskyde den Revision af Loven af 1935, der skulde foretages i indeværende Samling, til Samlingen 1945—46.

Begrundelsen for Udskydelsen er den, at Loven af 1935 udvidede Rammerne for den offentlige Myndigheds Indflydelse, idet